

stærk Modstrid med sine egne og den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser om det forkastelige i Aar efter Aar at leve paa Laan, thi inden Finansaaret 1911—12 vil der være Tid til at faa de fornødne Besparelser tilvejebragte og, for saa vidt dette ikke strækker til, at skabe nye Indtægtskilder.

Det er jo kun ganske formelt, at Finansministeren kan sige, at en Trediedel af Indtægterne sluges af Militærudgifter, thi det er ganske klart, at naar man gaar til ekstraordinære Militærudgifter til saa betydelige Beløb, som man har gjort ved de i 1909 vedtagne Militærlove, og gennemfører det paa et forholdsvis kort Aaremaal, ja, saa maa det tyngde uforholdsmæssigt paa Budgettet i de Aar. Og der vil heller ikke være det mindste i Vejen for, at man afholder en saadan ekstraordinær Udgift gennem Statslaan, saaledes at vi paa det ordinære Budget kun faa at gøre med Forøgelsen paa §§ 22 og 23 og Beløbet til Forrentning af den Statsgæld, som det har været nødvendigt at skabe, for at sætte de ekstraordinære Arbejder i Gang. Naar den højtærede Finansminister vil se, hvad det bliver for Beløb, er det ikke Summer, der i fjerneste Maade kunne umuliggøre at skabe Balance paa Budgettet. Aldeles ikke.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om nye Skatter er der jo ogsaa i Dag faldet interessante Ytringer. Den Gang Regeringen tiltraadte, var den en overmaade decideret Modstander deraf. Den højtærede Finansminister sagde: „Til nye Skatter, nye Byrder for Befolkningen vil Ministeriet ikke gaa.“ Det var ganske klare og bestemte Ord. I Dag udtrykte Finansministeren sig langt mere svævende; han siger: Vi ville ikke afskære os fra nye Skatter eller Takstindtægter, men vi have ikke i Sinde at gaa til dem nu. Det er en anden Tale, en forstandigere Tale og en rimeligere Tale end den, der førtes ved Ministeriets Tiltræden. Men det er jo meget nyttigt, at vi ogsaa i den Henseende have faaet bedre Oplysning, end vi tidligere sad inde med.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg sige, at naar han saa højt priste de forøgede Udgifter til Jernbanebygning o. s. v. for det Arbejde, de vilde skaffe, kunde han jo med den Motivering i hvert Tilfælde lige saa godt prise de forskellige Militærarbejder, som jo ogsaa skaffe Arbejde. Det forekommer mig mærkeligt, at det ærede Medlem anlagde

netop det Synspunkt. Det ærede Medlem gav os ogsaa den Oplysning, at det virkelige staa fast for ham og hans Partifæller, at de ikke ville stemme for Finansloven, og at vi altsaa faa det Særsyn at se, at skønt de have en Regering, som de ville yde politisk Støtte og erklære sig for i ret stort Omfang at være politiske Meningsfæller af, ville de ikke en Gang stemme for en Finanslov til denne Regering. Jeg skal erindre om den Udtalelse, jeg fremkom med i Formiddags, Citater af det ærede Medlems egne Ord, som maa stille denne Beslutning i et endnu besynderligere Lys.

Det ærede Medlem opstillede en mærkelig statsretlig Regel; han skelnede mellem Love, man behøvede at opfylde, og Love, man ikke behøvede at opfylde. Efter det ærede Medlems Mening kunde Regeringen slippe saa udmærket godt fra det. Visse vedtagne Forsvarslove, som det ærede Medlem altsaa anser for noget mindre skadelige end andre, f. Eks. Lønningslovene, skulde Regeringen opfylde, derimod behøvede den aldeles ikke at rette sig efter Lovene om Befæstningsanlæg, Rekrutlejre o. s. v. Dem kunde man meget godt komme bort fra, naar der var et Flertal i dette Ting, det vil sige, man kunde uden videre kuld-kaste bestaaende Love ved en Afstemning i dette Ting paa Finansloven. Det er en mærkelig Statsret, som jeg ikke havde ventet at høre fra det ærede Medlem, og det vil heller ikke blive bekræftet fra den højtærede Regerings Side. Thi den vil dog vist indtil videre mene, at den er bunden ved Lovene, indtil de ere ophævede. Hvis man mener noget andet fra Regerings Side, vil jeg gerne bede om at faa det at vide. Vi have faaet saa mange Overraskelser her i Dag, men jeg gaar ud fra, hvis jeg ikke bliver oplyst paa anden Maade, at den højtærede Regering ikke i den Henseende deler Mening med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, men mener, at de militære Love maa opfyldes, indtil de ændres eller ophæves.

Endelig skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem for Holbæk (Rode). Han synes noget nervøs i Dag, lidt ude af Ligevægt, hvilket jeg ogsaa tilskriver den mindre elskværdige Form, han gav sine Udtalelser, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem var bleven i en rørende Grad nøjsom i Dag. Det ærede Medlem talte om de 6 Millioner, der i det ærede Medlems Fantasi ere sparede, skønt jo enhver kan forstaa, at de ikke ere sparede men kun udsatte. Hvis